

ПОВРЕДА КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА (члан 369. став 1. тачка 1. ЗКП-а)

Између оптужбе и пресуде мора постојати подударност, тј. мора се судити о ономе о чему тужилац тужи. Оптужба обрађује кривичну ствар у два правца, и то-чињеничном основицом оптужбе одређује се: личност којој треба да се суди, што представља субјективни идентитет, и догађај о коме треба да се суди, што представља објективни идентитет, док се правним основом оптужбе даје правна оцена дела које се окривљеном ставља на терет

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени је оглашен кривим за извршење кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 2. у вези са ставом 1. и 4. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од шест месеци. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, док је АЈТ предложио да се жалба као неоснована одбије и пресуда потврди.

Апелациони суд у Новом Саду је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, побијану пресуду и жалбене наводе, те је нашао да окривљеног треба ослободити оптужбе, јер је повређен КЗ на штету оптуженог у смислу члана 369. тачка 1. ЗКП-а.

Одредбом члана 14. Кривичног законика је прописано да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно, скривљено и које се по значају одређивања општег појма кривичног дела разграничава од осталих облика недозвољених и кажњивих понашања. Свако кривично дело има радњу и последицу са њиховим међусобним узрочним односом субјекта и објекта. Код неког броја кривичних дела као њихово посебно обележје појављује се иста околност која не улази у последицу дела, али је услов постојања дела и без тога нема дела. Појам одређености у закону значи прописивање свих обележја једног кривичног дела, одређивање њиховог бића, који морају бити обрађени на максимално могућ прецизан начин. Сходно члану 112. тачке 3. и 5. КЗ-а службено лице је лице у установи, предузећу или другом објекту којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица, као и лице којем је фактички поверено вршење појединих службених дужности и послова, док је одговорно лице власник предузећа или другог привредног субјекта или лице у предузећу, установи или другом субјекту којем је обзиром на функцију, уложена средства или на основу овлашћења, поверен одређени круг послова у управљању имовином или му је фактички поверено обављање појединих послова.

Између оптужбе и пресуде мора постојати подударност тј мора се судити о ономе о чему тужилац тужи. Оптужба обрађује кривичну ствар у два правца и то-чињеничном основицом оптужбе одређује се: личност којој треба да се суди, што представља субјективни идентитет и догађај о коме треба да се суди, што представља објективни идентитет, док се правном основицом оптужбе даје правна оцена дела које се окривљеном ставља на терет. У конкретном случају чињенични опис изреке и образложење побијане пресуде не садржи сва битна обележја кривичног дела које се окривљеном ставља на терет. Како је за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. КЗ прописано да службено или одговорно лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, то је првостепени суд био у обавези да утврди да ли је оптужени имао својство одговорног лица, на који начин је искористио свој службени положај, у ком износу је прибавио себи имовинску корист, односно другом нанео какву штету, а што првостепени суд није

утврдио ни у изреци ни у образложењу, па у овој ситуацији, дело за које се окривљени оптужује није кривично дело, јер недостају елементи кривичног дела за које је подигнута оптужница, а то су: да ли је окривљени одговорно лице и да ли је имао својство одговорног лица, на који начин је искористио свој службени положај одговорног лица, коме је причинио штету и у ком износу. Пошто недостају елементи кривичног дела општег појма конкретног кривичног дела, другостепени суд је у седници већа, разматрајући целокупне списе и предлог АЈТ (који истиче да је у пресуди утврђено да је окривљени имао својство комерцијалисте, али да се не види на основу чега је суд утврдио ово својство, нити је утврдио каква је конкретна овлашћења окривљени имао и на основу чега, што представља одлучну чињеницу за ово кривично дело, нити је утврдио да ли је причињена штета оштећеном лицу), уважио жалбу браниоца окривљеног и првостепену пресуду је преиначио, тако што је окривљени на основу члана 355. тачка 1. ЗКП-а ослобођен оптужбе да је извршио кривично дело које му се ставља на терет.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број К. 1770/10 од 17.01.2011. године и пресуда Апелационог суда у Новом Саду број Кж. I- 1339/11 од 19.02.2013. године)